

Charita i sv. Anna jsou moje milované děti. Jsem na ně hrdá a do tohoto dobrodružství bych šla znovu

PETR ŠKOTKO

Strakonice – Ještě před 12 lety byl Dům klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích chátrající budovou bývalé školy. Posledních 12 let ale dává domov lidem, kteří už nemohou být na sklonku života sami. „Těch 12 let, to je obrovský kus cesty pomoci lidem,“ myslí si ředitelka Oblastní charity Strakonice Olina Medlinová. V pátek 20. května oslavil Dům klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích oněch 12 let své existence.

Anna funguje 12 let. Jak byste tyto roky zhodnotila?

Jako nádherné a velmi plodné roky, které mě ale také stály spoustu nervů, především v průběhu stavby. Když máte dům, není nikdy hotový. Stále je co vylepšovat a dodělat. Přikoupili jsme zahradu a udělali tam objezdovou dráhu pro vozičky. Později zde vznikl i altánek. Postavili jsme keramickou dílnu, zasklili všechny terasy, upravili veřejné prostranství s parkovištěm atd. Nejduležitějším je ale pracovat s

lidmi a vytvořit kolektiv, který pečuje o obyvatele podle mých představ.

Pamatujete ještě na začátky, kdy jste hledali místo pro domov? Co jste tenkrát prožívala?

V té době vypadaly domovy důchodců úplně jinak, než je tomu dnes. Byly smutné, připomínaly léčebnu pro dlouhodobě nemocné. Nám se podařilo do jednoho takového domova vnést život a radost. Od té chvíle jsem toužila po tom postavit vlastní domov, který bude plný bezpečí, lásky a radosti. Velkým vzorem mi byl holandský způsob péče o seniory.

Jak se stalo, že padla volba na bývalou školu v Sousedovicích?

Hledala jsem objekt pro přestavbu, který bude blízko města, ale na venkově. Stará škola v Sousedovicích přestavby. Bez nich bychom vůbec nezačali. Poté nám prostřednictvím Diecézní charity České Budějovice přispěla německá a italská charita. Přispěli nám také naši holandská přátelé a různí dárci a sponzoři. Přestavba stála zhruba 30 milionů korun.

Dobře vím, jak objekt vypadal. Nyní je z něj moderní domov pro seniory. Jaké staré úpravy tady musely vzniknout?

Objekt byl původně jednopatrový se sedlovou střechou. Zůstaly zachovány původní zdi, na které bylo přistavěno patro. Také se dostavovala zadní část, ve které jsou nyní kanceláře a klubovny. Největší problém byl s vytáhem, který jsme zasazovali do původního zdiva a museli jsme jeho rozměry přizpůsobit.

Kolik přestavba stála, kdo ji hradil a jak dlouho trvala?

Základní kámen žehnal Otec biskup Pađour v únoru

Olina Medlinová
oblastní charita

„Asi jsem dítě štěstěny, protože až jsem dělala cokoliv, vždy mě to bavilo. Když za velkých bolestí porodíte dítě, neopustíte ho a chcete ho vidět spokojeně vyrůstat. Charita i domov jsou moje milované děti, na které jsem skutečně hrdá.“

OLINA MEDLÍNOVÁ. „Hledala jsem objekt pro přestavbu, který bude blízko města, ale na venkově. Škola v Sousedovicích splňovala moje představ.“ Foto: Deník/Petr Škotko

2003 a v květnu 2004 jsme zahajovali provoz. První finance jsme obdrželi od Nadace Výboru dobré vůle Olgy Havlové. Bez nich bychom vůbec nezačali. Poté nám prostřednictvím Diecézní charity České Budějovice přispěla německá a italská charita. Přispěli nám také naši holandská přátelé a různí dárci a sponzoři. Přestavba stála zhruba 30 milionů korun.

Čím je sv. Anna specifická?

PRACHATICKÝ deník

VLTAVA-LABE-PRESS, a.s.

největší vydavatel regionálních novin v ČR
vypisuje výběrové řízení na novou pozici

Jste komunikativní?

Uvítáme Vás v týmu Prachatického deníku

Vaším úkolem bude:

- péče o stávající a nové klienty
- administrativní kontrola prodejní a distribuční sítě

Nabízíme:

- samostatnou a zajímavou práci
- zájemí velkého vydavatelství
- 5 týdnů dovolené
- zapracování, školení

Požadujeme:

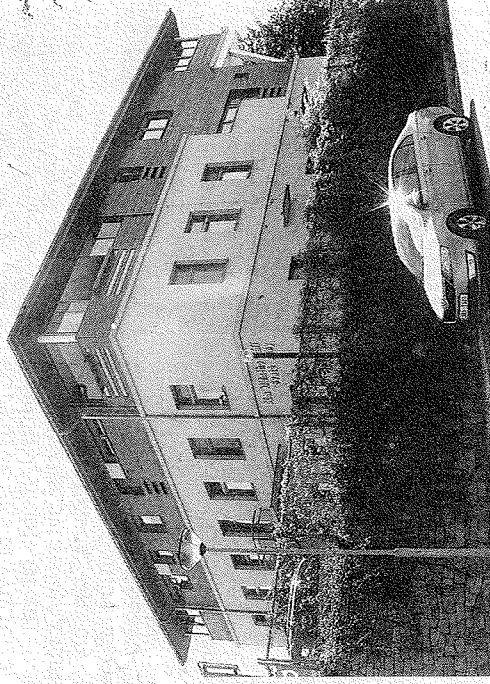
- komunikativní osobnost
- obchodní talent
- uživatelskou znalost práce na PC
- automobil a ŘP sk. B podmínkou

Místo výkonu práce:
Prachatice

Naše čtenáře by určitě zajímalo, kolik tady pobyt stojí, jak se dá hradit a co jako charitativní zařízení nabízíte? Co všechno mohou vaši obyvatele využívat?

Jako registrovaný poskytovatel sociálních služeb se řídíme Zákonem o sociálních službách, takže úhrady jsou stejné jako ve státních a městských domovech pro seniory. Obyvatelé zaplatí denně za stravu 170 korun a za ubytování v průměru 190 korun, což je 10 800 korun za 30 dní.

A co mohou využívat? Jsou tady doma, takže mimo služebních prostor celý objekt i zahradu s altánkem a ohništěm. Máme zde velkou společenskou místnost spojenou s jídelnou, která slouží též jako kaple. Dále využíváme dvě klubovny a tři terasy. Nesmíme zapomenout na keramickou dílnu, kde je hrmčický kruh a pec na vypalování.

Kolik je u vás v současné době obyvatel a kolik se o ně stará lidí?

Domov je určen pro 30 obyvatel. Máme stále plno. Jednu zdravotní sestru, dvě až tři pracovnice přímé obslužné péče a čtyři pracovníce denních aktivit. Mimo to je tady sociální pracovnice, provozní zaměstnanci, ja a účetní. Na noční směnu jsou zde dvě pracovnice přímé obslužné péče.

V těchto dnech jste získali jako Oblastní charita Strakonice další auto. Kolik služebních aut máte, k čemu je využíváte a jakou jako oblastní charita máte činnost?

K dnešnímu dni máme 14 automobilů. Dva využíváme pro Dům klidného stáří sv. Anny. Jedno z těchto aut je upraveno pro přepravu vozíčkářů. Celkem osm aut slouží pro naše střediska pečovatelských služeb. Pečovatelská služba Osek využívá jednou auto. Po dvou autech využívají Pečovatelská služba Blatná a Pečovatelská služba Volyně. Pro

Pečovatelskou službu Strakonice využíváme auta tří. Další tři vozy využíváme pro osobní asistenci a jeden vůz pro odbornou sociální poradnu.

Jedna osobní otázka na závěr. Kdysi jsme bývali kolegové v redakci tehdejších Listů Strakonice, odkud jste odešla právě z důvodu vzniku Oblastní charity Strakonice. Tehdy vznikla charita již podle vámi zmíněného holandského vzoru. Jaká je současnost oblastní charity a šla byste do toho znovu?

Asi jsem dítě štěstěny, protože at jsem dělala cokoliv, vždy mě to bavilo. V redakci jsem zažila krásné časy. Vznik charity ale byla výzva. Najednou přede mnou byla možnost pomoci mnoha lidem a učinit je šťastnými. Tak jsem se do toho vrhla po hlavě. Když za velkých bolestí porodíte dítě, neopustíte ho a chcete ho vidět spokojeně vyrůstat. Charita i domov jsou moje milované děti, na které jsem skutečně hrdá. Ano, šla bych do toho znovu.